Υπόθεση Τ-91/92

W. H. M. Daemen
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Γραπτή δοκιμασία — Μη τήρηση από έναν υποψήφιο της ανωνυμίας του — Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που ακυρώνει το επίμαχο γραπτό — Ακύρωση»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 1993 ..... II - 1491

Περίληψη της αποφάσεως

Υπάλληλοι — Διαγωνισμός — Διαγωνισμός κατόπιν εξετάσεων — Διεξαγωγή — Κανόνας περί ανωνυμίας — Παράβαση καταλογιζόμενη σε υποψήφιο — Ακύρωση του γραπτού του ενδιαφερομένου

(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 29 και παράρτημα III)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 16ης Δεκεμβρίου 1993 *

Στην υπόθεση Τ-91/92,

W. H. M. Daemen, κάτοικος Margraten (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τον E. J. J. M. Kneepkens, δικηγόρο Μάαστριχτ,

προσφεύγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον B. M. P. Smulders, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον N. Annecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού COM/A/720 ακύρωσε γραπτό του προσφεύγοντος λόγω παραβάσεως του κανόνα περί ανωνυμίας,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Καλογερόπουλο, Πρόεδρο, R. Schintgen και K. Lenaerts, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Νοεμβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Στις 13 Δεκεμβρίου 1991 ο προσφεύγων μετέσχε στις τρεις γραπτές αποκλειστικές δοκιμασίες (α', β' και γ') του γενικού διαγωνισμού COM/A/720, που διοργάνωσε η Επιτροπή για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων υπαλλήλων διοικήσεως της σταδιοδρομίας A 7/A 6 (ΕΕ 1991, C 52 A, σ. 16). Μολονότι δεν είχε επιτύχει ικανοποιητικό βαθμό σ' αυτές τις δοκιμασίες, επιτράπηκε στον προσφεύγοντα με έγγραφο της 15ης Μαΐου 1992 να μετάσχει στις

υπόλοιπες γραπτές δοκιμασίες δ' (ανάπτυξη θέματος) και ε' (πρακτική δοκιμασία), κατόπιν αυξήσεως των κενών θέσεων που θα πληρώνονταν με τον διαγωνισμό αυτό και μειώσεως του ελαχίστου απαιτουμένου βαθμού για τη συμμετοχή στις επόμενες δοκιμασίες.

2 Σύμφωνα με τις γραπτές οδηγίες που έδωσε η Επιτροπή στους υποψηφίους στις 19 Ιουνίου 1992, ημέρα της δοκιμασίας ε', το όνομά τους έπρεπε «να εμφαίνεται μόνον επί των φακέλων (τους) καθώς και στο ειδικά προβλεπόμενο προς τούτο μέρος της κόλλας χαρτιού με το καρμπόν στην οπίσθια όψη». Σύμφωνα με τις ίδιες οδηγίες: «*Οποιαδήποτε υπογραφή, όνομα ή ειδικό σημείο τεθεί στις άλλες σελίδες του οριστικού κειμένου θα επιφέρει την ακύρωση του γραπτού* *.» Εξάλλου, επειδή για τη γραπτή αυτή δοκιμασία οι υποψήφιοι έπρεπε να χρησιμοποιήσουν χαρτί με καρμπόν στην οπίσθια όψη του, σε δέσμες τριών φύλλων που αναπαράγουν «αυτομάτως δύο αντίγραφα», οι προαναφερθείσες οδηγίες καλούσαν ακόμη τους υποψηφίους να «φροντίσουν να χρησιμοποιούν μία μόνο δέσμη τριών φύλλων κάθε φορά». Διευκρίνιζαν δε ότι: «Στο κάτω μέρος της πρώτης δέσμης μόνον — τα δύο πρώτα φύλλα της οποίας είναι κοντύτερα — να αναγραφούν στο κίτρινο φύλλο: ο αριθμός του διαγωνισμού, το όνομα και το επώνυμό σας καθώς και ο αριθμός υποψηφιότητάς σας (...). Θα διορθωθούν μόνον οι απαντήσεις που έχουν γραφεί στην κόλλα χαρτιού με το καρμπόν (...)».

3 Μετά τη διεξαγωγή αυτών των δοκιμασιών, οι δύο βαθμολογητές που ορίστηκαν από την εξεταστική επιτροπή έκριναν ότι, για τη δοκιμασία ε', έπρεπε να δοθεί στον προσφεύγοντα βαθμός κατώτερος του 20/40, ο οποίος, σύμφωνα με την παράγραφο VI.2 της προκηρύξεως του διαγωνισμού, αποτελούσε τον ελάχιστο απαιτούμενο βαθμό για τη συμμετοχή στην προφορική δοκιμασία. Εντούτοις, ο ένας από τους δύο βαθμολογητές διαπίστωσε ότι το όνομα και το επώνυμο του προσφεύγοντος εμφαίνονταν, με στοιχεία ελαφρά αλλά καθαρά, στα ροδόχρωμα φύλλα που αντιστοιχούσαν στις σελίδες 2 και 3 του γραπτού του. Αντιθέτως, στο πρωτότυπο του γραπτού που διορθώθηκε από τον άλλο βαθμολογητή δεν υπήρχε κανένα σημείο διακριτικό της ταυτότητας του προσφεύγοντος. Ωστόσο, το όνομά του και το επώνυμό του εμφαίνονταν στα κίτρινα φύλλα που αντιστοιχούσαν στις σελίδες 2 και 3 του γραπτού. Η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε λοιπόν να ακυρώσει το γραπτό του προσφεύγοντος χωρίς να το βαθμολογήσει.

4 Η απόφαση αυτή της εξεταστικής επιτροπής κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με έγγραφο της 10ης Σεπτεμβρίου 1992. Ο προσφεύγων απάντησε με έγγραφο της 5ης Οκτωβρίου 1992, με το οποίο καταλόγιζε στην Επιτροπή την ευθύνη για το σφάλμα στο οποίο ο ίδιος υπέπεσε κατά τη χρήση του υλικού που του παρασχέθηκε και λόγω του οποίου αποκαλύφθηκε η ταυτότητά του.

* Πρωτότυπο κείμενο με έντονους χαρακτήρες.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή στις 28 Οκτωβρίου 1992.

Με υπόμνημα που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Δεκεμβρίου 1992 η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, επί της οποίας ο προσφεύγων υπέβαλε τις παρατηρήσεις του στις 30 Δεκεμβρίου 1992. Με διάταξη της 10ης Μαρτίου 1993 το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να εξετάσει την ένσταση απαραδέκτου μαζί με την ουσία της υποθέσεως. Επιπλέον, κάλεσε την Επιτροπή, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να προσκομίσει το πρωτότυπο του επίδικου γραπτού. Η Επιτροπή, συμμορφούμενη με την πρόσκληση του Πρωτοδικείου, κατέθεσε στις 13 Απριλίου 1993 τα φύλλα του γραπτού του προσφεύγοντος. Η γραπτή διαδικασία διεξήχθη κανονικά και περατώθηκε με την κατάθεση του υπομνήματος ανταπαντήσεως, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Ιουλίου 1993. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

7 Με έγγραφο της 9ης Νοεμβρίου 1993 ο προσφεύγων γνώρισε στο Πρωτοδικείο ότι παραιτείται από την αγόρευση στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 24ης Νοεμβρίου 1993 μόνον η Επιτροπή αγόρευσε και απάντησε στα προφορικά ερωτήματα του Πρωτοδικείου. Εξάλλου, κατόπιν προσκλήσεως του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή προσκόμισε κατά τη συνεδρίαση ένα αχρησιμοποίητο δείγμα του υλικού που δόθηκε στους υποψηφίους κατά την επίδικη δοκιμασία, καθώς και όλα τα φύλλα του πρωτότυπου γραπτού του προσφεύγοντος επί των οποίων εμφαινόταν το όνομά του, ώστε να παράσχει στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να ερευνήσει τις ακριβείς περιστάσεις υπό τις οποίες συνέβη να αναγραφεί το όνομά του στα φύλλα αυτά.

Αιτήματα των διαδίκων

8 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την επίδικη απόφαση ώστε να κριθεί έγκυρο το γραπτό και να επιτραπεί η βαθμολόγησή του·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

9 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη ή να την απορρίψει ως αβάσιμη·

— να αποφανθεί κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων

Επιχειρήματα των διαδίκων

10 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλεστεί πλημμέλεια της διαδικασίας που προηγήθηκε της προσβαλλομένης αποφάσεως, εφόσον δεν αποδεικνύει ότι θα βρισκόταν σε ευνοϊκότερη θέση αν δεν είχε μεσολαβήσει αυτή η πλημμέλεια (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 4ης Απριλίου 1974, 115/73, Serio κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 177, της 29ης Σεπτεμβρίου 1976, 9/76, Morello κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1976, σ. 527, και της 16ης Δεκεμβρίου 1976, 124/75, Perinciolo κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1976, σ. 741). Έτσι, κατά την Επιτροπή, η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν θα ωφελούσε εν προκειμένω σε τίποτα τον προσφεύγοντα, δεδομένου ότι, εφόσον δεν έλαβε για το ακυρωθέν γραπτό του τον ελάχιστο απαιτούμενο βαθμό, δεν θα γινόταν σε κάθε περίπτωση δεκτός στην επόμενη δοκιμασία του διαγωνισμού COM/A/720 (προφορική δοκιμασία). Η Επιτροπή συνάγει εντεύθεν ότι ο προσφεύγων δεν έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της αποφάσεως που ακύρωσε το γραπτό του.

11 Επί της ουσίας, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο προσφεύγων ο οποίος, αφού χρησιμοποίησε προφανώς δύο δέσμες χαρτιού με καρμπόν τοποθετημένες η μία επάνω στην άλλη, σημείωσε το όνομά του στο φύλλο που προορίζεται για τον σκοπό αυτό, δεν φρόντισε κατόπιν να εξετάσει τα άλλα φύλλα του γραπτού ώστε να ανακαλύψει αυτή την αντικανονική ενέργεια, παρά την προειδοποίηση προς τους υποψηφίους και την υπόμνηση των συνεπειών κάθε αντικανονικής ενέργειας που αναφέρονται στις σαφείς και ρητές οδηγίες που διανεμήθηκαν στους υποψηφίους του επιδίκου διαγωνισμού. Κατά την Επιτροπή, η αναγραφή του ονόματος του υποψηφίου, ηθελημένη ή μη, διακυβεύει αφ' εαυτής την αμεροληψία της εξεταστικής επιτροπής και την ίση μεταχείριση των υποψηφίων. Ο προσφεύγων είναι επομένως πλήρως υπεύθυνος για το σφάλμα που συνέβη εν προκειμένω και, κατά συνέπεια, η ακύρωση του γραπτού του αποτελεί δικαιολογημένο μέτρο ενόψει των γενικών συμφερόντων που προσπαθεί να προστατεύσει ο κανόνας περί της ανωνυμίας.

12 Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν διευκρινίζει, έστω και συνοπτικά, σε ποιους λόγους από τους περιλαμβανόμενους στο άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΟΚ στηρίζεται η προσφυγή του κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, παραβαίνοντας έτσι το άρθρο 19 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού (ΕΟΚ) του Δικαστηρίου, το άρθρο 44 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1961, 19/60, 21/60, 2/61 και 3/61, Fives Lille Cail κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1961, σ. 631).

13 Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αιτίαση που της απευθύνει ο προσφεύγων δεν στηρίζεται στα πραγματικά περιστατικά και ότι δεν μπορεί λογικά να απαιτηθεί από αυτήν, έστω και για λόγους πρακτικούς, να λαμβάνει μέτρα που να εγγυώνται ότι κανένας από τους χιλιάδες υποψηφίους των γραπτών δοκιμασιών των διαγωνισμών που διοργανώνει δεν θα παραβεί τον κανόνα περί της ανωνυμίας. Ωστόσο, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι προέβη στην αναγκαία ενέργεια για να περιορίσει στο αυστηρά ελάχιστο τις παραβάσεις του κανόνα περί της ανωνυμίας διανέμοντας, στην αρχή καθεμιάς από τις γραπτές δοκιμασίες, «οδηγίες προς τους υποψηφίους» που αποδείχθηκαν επαρκείς ώστε χιλιάδες άλλοι υποψήφιοι να αποφύγουν την αναγραφή του ονόματός τους επί των γραπτών.

14 Ο προσφεύγων υπογραμμίζει την αντιφατικότητα της θέσεως της Επιτροπής η οποία, αφενός μεν, αρνείται το έννομό του συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, ισχυριζόμενη ότι δεν έλαβε ικανοποιητικό βαθμό στην εν λόγω δοκιμασία, αφετέρου δε, δηλώνει ότι δεν προέβη στη βαθμολόγηση του γραπτού και αποφάσισε την ακύρωσή του. Εξάλλου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι έχει έννομο συμφέρον να εξεταστεί η προσφυγή του κατ' ουσίαν, έστω και αν αυτό αφορά μόνον τον διακανονισμό των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε. Παρατηρεί σχετικά ότι η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων των κρατών μελών και, σε κάθε περίπτωση, αυτή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών του αναγνωρίζει έννομο συμφέρον ασκήσεως προσφυγής. Τέλος, υπογραμμίζει ότι δεν αποκλείεται η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού να προσαρμόσει μεταγενέστερα τα κριτήριά της και να δεχθεί στην επόμενη δοκιμασία άλλους υποψηφίους, όπως έπραξε ήδη στο πλαίσιο του ίδιου διαγωνισμού, σύμφωνα με το έγγραφο που του έστειλε η Επιτροπή στις 15 Μαΐου 1992.

15 Επί της ουσίας, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι εν αγνοία του έθεσε το όνομά του επί του επιδίκου γραπτού του. Τούτο οφείλεται στη χρήση του χαρτιού με καρμπόν που μοίρασε η Επιτροπή στους υποψηφίους, που είχε ως συνέπεια, όταν σημείωσε το όνομά του στο μέρος που προβλέπεται για τον σκοπό αυτό,

να επαναληφθεί η σημείωση αυτή και σε άλλο, ακατάλληλο, μέρος του γραπτού του. Για τούτο ευθύνεται η Επιτροπή, διότι η προειδοποίηση την οποία απηύθυνε προς τους υποψηφίους την ημέρα της δοκιμασίας δεν ήταν σαφής όσον αφορά τις τυχόν παγίδες που συνδέονταν με τη χρήση των διανεμηθέντων εντύπων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει έτσι ότι, μολονότι πριν από τη διεξαγωγή της δοκιμασίας έλαβε γνώση των οδηγιών που εφιστούσαν την προσοχή των ενδιαφερομένων στην ακύρωση του γραπτού σε περίπτωση που θα αναγραφόταν το όνομα σε σημείο μη προβλεπόμενο για τον σκοπό αυτό, η πληροφορία αυτή ήταν απολύτως ανεπαρκής. Υπογραμμίζει συναφώς ότι οι υποψήφιοι δεν είχαν ειδοποιηθεί ότι ακόμη και η τελευταία σελίδα κάθε δέσμης χαρτιού, στην οποία οφείλεται, κατ' αυτόν, το γενόμενο σφάλμα, είχε καρμπόν και ότι έπρεπε κατά συνέπεια να ερευνούν τα γραπτά τους κατά το τέλος της δοκιμασίας για να ανακαλύψουν μια τυχαία αναγραφή του ονόματός τους σ' αυτά.

16 Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η στάση αυτή της Επιτροπής μπορεί να χαρακτηριστεί ως παράλειψη εκπληρώσεως νομίμου υποχρεώσεως λόγω του ότι η Επιτροπή δεν επέδειξε επαρκή μέριμνα για τους ενδιαφερομένους κατά την εκτέλεση των δικών της κανόνων, δηλαδή λόγω του ότι δεν διασφάλισε σε επαρκή βαθμό ότι ο κανόνας περί της ανωνυμίας δεν θα παραβιαστεί ακουσίως από τους υποψηφίους του διαγωνισμού. Έτσι όμως η Επιτροπή παραβίασε τις γενικά αποδεκτές στα κράτη μέλη αρχές του δικαίου και ειδικότερα την αρχή της αρωγής, η οποία είναι γνωστή από το διοικητικό δίκαιο και της οποίας η υποχρέωση τηρήσεως αναγνωρίστηκε επανειλημμένως από το Δικαστήριο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

17 Το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο εν προκειμένω να ερευνήσει την ουσία της προσφυγής πριν κρίνει, ενδεχομένως, επί του παραδεκτού της.

18 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, πρώτον, ότι κάθε δέσμη χαρτιού που δόθηκε στους υποψηφίους της επίδικης δοκιμασίας απαρτιζόταν από τρία φύλλα χρώματος λευκού, ρόδινου και κίτρινου και ότι μόνον τα δύο πρώτα φύλλα, το λευκό και το ρόδινο, είχαν καρμπόν ενώ το τελευταίο φύλλο κάθε δέσμης, κίτρινου χρώματος, δεν είχε καρμπόν. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι και το τελευταίο φύλλο των δεσμών που διανεμήθηκαν στους υποψηφίους είχε καρμπόν δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και δεν είναι βάσιμη η αιτίαση ότι η Επιτροπή έπρεπε να προειδοποιήσει τους υποψηφίους επί του σημείου αυτού.

19 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, δεύτερον, αφενός μεν, ότι το όνομα του προσφεύγοντος έχει γραφεί κανονικά στο σημείο που προβλέπεται στο κάτω μέρος του κίτρινου φύλλου, το οποίο είναι μακρύτερο από τα άλλα δύο φύλλα της πρώτης δέσμης τριών φυλλών που χρησιμοποιήθηκε από τον υποψήφιο και αντιστοιχεί στη σελίδα 1 του γραπτού του, αφετέρου δε, ότι το όνομά του εμφαίνεται επίσης στο ρόδινο και στο κίτρινο φύλλο της δεύτερης δέσμης τριών φύλλων που χρησιμοποιήθηκε επίσης από τον προσφεύγοντα και αντιστοιχεί στη σελίδα 2 του γραπτού του. Από τούτο συνάγεται ότι ο προσφεύγων, όταν έγραψε το όνομά του στο κάτω μέρος της κίτρινης σελίδας της πρώτης δέσμης, πρέπει να τοποθέτησε την πρώτη δέσμη επάνω στη δεύτερη έτσι ώστε, υπό την πίεση της γραφής του, το όνομά του γράφτηκε με καρμπόν στο ρόδινο και στο κίτρινο φύλλο της δεύτερης δέσμης, όχι όμως και στο πρώτο φύλλο, το λευκό, της δέσμης αυτής, δεδομένου ακριβώς ότι η τελευταία σελίδα κάθε δέσμης δεν είχε καρμπόν.

20 Το Πρωτοδικείο εκτιμά, τέλος, ότι η προειδοποίηση της Επιτροπής προς τους υποψηφίους, να προσέξουν να μη χρησιμοποιήσουν περισσότερα από μία δέσμη φύλλων κάθε φορά, ήταν επαρκής για κάθε υποψήφιο που επιδεικνύει τη συνήθη προσοχή και επιμέλεια. Συνεπώς, ο προσφεύγων τοποθετώντας, για να γράψει, δύο δέσμες τριών φύλλων τη μία επάνω στην άλλη, που αντιστοιχούσαν στην πρώτη και στη δεύτερη σελίδα του γραπτού του, δεν έλαβε υπόψη του αυτή την προειδοποίηση και φέρει την πλήρη ευθύνη για την αναγραφή του ονόματός του σε μη επιτρεπόμενο μέρος του γραπτού του, κατά παράβαση του κανόνα περί της ανωνυμίας που ίσχυε, σύμφωνα με τις οδηγίες που δόθηκαν στους υποψηφίους των διαγωνισμών των κοινοτικών οργάνων (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1993, T-27/92, Camera-Lampitelli κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-875, σκέψεις 59 επ.).

21 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη, παρέλκει δε η έρευνα της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.

Επί των δικαστικών εξόδων

22 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Καλογερόπουλος Schintgen Lenaerts

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

Α. Καλογερόπουλος